Lietas Nr. C32252411
Lietas arhīva Nr. C-0173-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 24.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs
ar sekretāri L.Jerofejevu,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "Donau Trans Baltika" prasībā pret SIA „CF&S Latvia" par pamatparāda, līgumsoda un procentu piedziņu un SIA „CF&S Latvia" pretprasībā pret SIA "Donau Trans Baltika" par zaudējumu atlīdzības un procentu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2011.gada 28.februārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts SIA "Donau Trans Baltika" prasības pieteikums pret SIA "CF&S Latvia" (pirms nosaukuma maiņas – SIA "Transekspedīcija LV") par zaudējumu piedziņu Ls 5346,59 apmērā. Prasības pieteikumā norādīts, ka 2010.gadā, laika posmā no 30.aprīļa līdz 17.maijam, SIA "Donau Trans Baltika" pēc atbildētāja pasūtījumiem uz CMR noteikumu pamata veica kravu piegādes. Pamatojoties uz izrakstītajiem rēķiniem, atbildētājam apmaksa par sniegtajiem pakalpojumiem bija jāveic 30 dienu laikā pēc rēķina saņemšanas. Ņemot vērā, ka atbildētājs ilgstoši neveica apmaksu par saņemtajiem pakalpojumiem, 2010.gada 20.decembrī SIA "Juridiskais audits", pamatojoties uz prasītāja pilnvarojumu, nosūtīja atbildētājam pretenziju par neveiktajiem maksājumiem. Uz nosūtīto pretenziju atbildētājs sniedza atbildi, atzīstot, prasītāja prasījumu, bet piedāvājot prasītājam nevis saņemt naudu, bet veikt ieskaitu par it kā atbildētāja esošo prasījumu pret prasītāju, kuru prasītājs neatzīst. Uz prasības sastādīšanas brīdi, atbildētāja parāds par izrakstītajiem rēķiniem sastāda Ls 4230,88, bet soda nauda par maksājumu kavējumu sastāda Ls 1115,71.

Pamatojoties uz Civillikuma 1652.pantu, 1662.pantu, 1775.pantu, 1779.pantu prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja prasītāja labā pamatparādu Ls 4230,88, soda naudu par maksājuma kavējumu Ls 918,64, valsts nodevu Ls 255,54, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kā arī noteikt prasītāja tiesības saņemts likumiskos 6% apmērā gadā no piedzītās summas līdz pilnai parāda nomaksai.

2011.gada 4.aprīlī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti SIA "CF&S Latvia" paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst. Prasītāja prasība par soda naudu ir noraidāma, tā kā pušu starpā nekad nav bijusi noslēgta vienošanās ne par līgumsodiem, ne par līgumiskajiem procentiem, ne par soda naudu. Tādejādi prasītāja vienpusēji izrakstītais rēķins, kurā ir ietverta norāde par soda naudu un tā apmēru, bet kuru atbildētājs nav akceptējis, nevar būt par pietiekamu pamatu soda naudas piedziņai. Prasītājs sastādot prasības pieteikumu nav bijis precīzs, jo tajā norādīta soda nauda Ls 918,64, savukārt pielikumā Nr.15 "Zaudējumu aprēķins" soda nauda norādīta Ls 1115,71 apmērā. SIA "Juridiskais audits" ir komercsabiedrība, kas peļņas gūšanas nolūkos nodarbojas ar saimniecisko darbību, tādejādi tā sniegtie pakalpojumi nav uzskatāmi par juridisko palīdzību un nav pielīdzināmi advokātu sniegtajai juridiskajai palīdzībai. Līdz ar to SIA "Juridiskais audits" šķietami sniegtos komercpakalpojumus nevar uzskatīt par ar lietas saistītajiem izdevumiem. Turklāt nav pierādījumu, ka šķietamo juridisko palīdzību būtu sniedzis kvalificēts jurists. Atbildētājs lūdz noraidīt prasību pilnā apmērā.

2011.gada 10.maijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemta SIA "CF&S Latvia" pretprasības pieteikums pret SIA "Donau Trans Baltika" ar zaudējumu, dīkstāves un likumisko procentu piedziņu. Pretprasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs pie prasītāja vērsās ar pasūtījumu veikt starptautisku kravas pārvadājumu, Tādejādi 2010.gada 29.aprīlī starp pusēm tika noslēgts tiesisks darījums Nr.042010-19, kurā tika panākta vienošanās par visām nepieciešamajām tiesiska darījuma sastāvdaļām un saskaņā ar kuru prasītājs uzņēmās veikt kosmētikas kravas pārvadājumu no Francijas uz Taškentu. Prasītājs pats reāli kravas pārvadājumu neveica, bet uzdeva to tālāk veikt "Kestucio kubiliaus paslaudu imone" par ko ir attiecīga norāde CMR 16.ailē. Atbildētājam līgums tika noslēgts tieši ar prasītāju, tādēļ atbildētāja priekšā atbildīgs ir tieši prasītājs. Pārvadājumu prasītājs uzsāka 2010.gada 30.aprīlī, savukārt kravu pieņēma 2010.gada 3.maijā un uzņēmās kravu piegādāt līdz 2010.gada 7.maijam. Pārvadājuma līgumam, kā uzņēmuma līguma veidam piemērojami uzņēmuma līgumam paredzētie noteikumi. 2010.gada 7.maijā laika posmā no 02.00 – 06.00 Iecavas novadā, Iecavā. "Krustiņi", DUS "Neste Latvija" automašīnu stāvvietā, kur automašīnas šoferis, kas veica kravas pārvadājumus, bija atstājis bez uzmanības automašīnu ar visu kravu, tika pārgriezts automašīnas un puspiekabes tents un daļēji nozagta kosmētikas krava, ko atbildētājs, saskaņā ar pušu starpā 2010.gada 29.aprīlī noslēgto līgu uzdeva prasītāja nogādāt no Francijas uz Taškentu. 2010.gada 7.maijā nekavējoties tika organizēta kravas pārbaude un tika konstatēts, ka automašīnā atradās 317 kastes ar kosmētiku, t.i. nozagtās kravas bruto svars bija 142,13 kilogrami. Atbildētājs 2010.gada 10.maijā nosūtīja prasītājam rakstveida pretenziju, urā norādīja, ka prasītāja rīcības rezultātā atbildētājam ir radušies zaudējumi EUR 8151,52 un EUR 450 (par ekspertīzi) apmērā. 2010.gada 14.maijā atbildētājs saņēma no klienta "Overton services" ltd, kas pasūtīja veikt kravas pārvadājumu pretenzijas vēstuli, kurā norādīja, ka nepiegādātās kravas vērtība sastāda EUR 8151,53, ko tas piedzina no atbildētāja, tādejādi prasītāja rīcības dēļ atbildētājam radās zaudējumi EUR 8151,53. Prasītāja rīcība ir atzīstama par rupju neizmanību, jo prasītājs rīkojās augstākā mērā vieglprātīgi un nevērīgi un mazāk rūpējās par viņa uzticēto svešo lietu – tam nodoto kravu. Atbildētājs vairākkārtīgi vērsies pie prasītāja ar pretenzijām. Atbildētājs līdz šim brīdim nav saņēmis atbildes, tajā skaitā noraidījumus no prasītāja uz atbildētāja pretenzijām.

Pamatojoties uz Civillikuma 1401.pantu, 1474.pantu, 1511.pantu, 1587.pantu, 1594.pantu, 1635.pantu, 1640.pantu, 1644.pantu, 1645.pantu, 1716.pantu, 1717.pantu, 1756.pantu, 1765.pantu, 2212.pantu, 2213.pantu, 2217.pantu, 2218.pantu, 2223.pantu, Konvencijas 1.pantu, 3.pantu, 4.pantu, 17.-32.pantiem, Civilprocesa likuma 44.pantu, 74.pantu, 93.pantu, 128.pantu, 136.pantu, 147.pantu, 148.pantu, atbildētājs lūdz piedzīt no prasītāja zaudējumu atlīdzību par nozagto kravu EUR 8151,53, zaudējumu atlīdzību par ekspertīzes izsaukšanu EUR 450, atlīdzību par automašīnas dīkstāvi, kas saskaņā ar 29.04.2010. līgumu sastāda EUR 500, kā arī likumiskos procentus kas no 2010.gada 10.maija līdz pretprasības iesniegšanas dienai sastāda Ls 6396,59, visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt atbildētāja tiesības no prasītāja saņemt likumiskos 9,5% (likumiskie 6% + refinansēšanas likme 3% uz pretprasības

iesniegšanas dienu) no piedzītās summas līdz pilnai sprieduma izpildei, kā arī noraidīt prasītāja prasību.

2012.gada 20.februārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti atbildētāja pretprasības precizējumi, kurā lūgt piedzīt no prasītāja likumiskos procentus pēc to pieauguma Ls 6396,59 apmērā.

2012.gada 5.septembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasītāja prasība par pamatparāda piedziņu ir noraidāma, tā kā prasītājs nav pierādījis ka tas būtu izpildījis savas līgumsaistības pret atbildētāju un ka atbildētājs būtu šķietami pieņēmis prasītāja izpildītās saistības un šķietami atzinis par labu esam. Prasītājs vēlas no atbildētāja piedzīt maksu EUR 480 apmēra par nepabeigto kravas, kuru prasītāja prettiesiskās rīcības rezultātā nozaga, tādejādi radot atbildētājam zaudējumus, pārvadājumu, ko atbildētājs nekad nav pieņēmis un atzinis par izpildītu un labu esam, jo tieši prasītājs ir vainojams pie kravas nozagšanas. Prasītājs tiesā iesniedzis šķietamus dokumentus, kas nav noteiktā kārtībā apliecināti valsts valodā, tādejādi to izmantošana nav pieļaujama. Atbildētājs pretprasību uztur pilnā apmērā un norāda, ka atbildētājs nodeva prasītājam visu ar kravas pārvadājumu saistītos dokumentus, kā arī pārbaudes protokolu un nozagtās kravas vērtības aprēķinu, tādejādi prasītājs bija informēts par nozagtās kravas apmēru un vērību, ko cita starpā pierāda prasītāja un atbildētāja sarakste. Turklāt, prasītājs nav apstrīdējis vai cēlis iebildumus par pārbaudes protokolu un nozagtās kravas vērtību un apjomu.

2012.gada 5.septembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti atbildētāja pretprasības grozījumi, kuros atbildētājs lūdz piedzīt no prasītāja zaudējumu atlīdzību EUR 8151,53, atlīdzību par ekspertīzes izsaukšanu EUR 72,60, zaudējumus par kravas nogādāšanu un izkraušanu noliktavā EUR 375, tāpat atbildētājs lūdz piedzīt atlīdzību par automašīnas dīkstāvi EUR 500, likumiskos procentus par laika posmu no 2010.gada 10.maija līdz 2012.gada 5.septembrim Ls 1590,96, atzīt atbildētāja tiesības saņemt no prasītāja likumiskos 10% no piedzītās summas līdz pilnai sprieduma izpildei.

2012.gda 27.decembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti atbildētāja pretprasības papildinājumi un precizējumi, kuros norādīts, ka kravas ekspertīzi un pārskaitīšanu negadījuma vietā veica SIA "SKS-R" uz 2001.gada 1.augusta noslēgtā līguma Nr.14/2001 pamata sniegto pakalpojumu maksas sastādīja EUR 72,60 (Ls 51,02), ko atbildētājs apmaksāja 2010.gada 30.jūnijā. Atbildētājs apmaksāja 21 SIA "SKS-R" rēķinu, tajā skaitā 2010.gada 7.maija rēķinu Nr.A171/10 ierobežoto ierakstāmo zīmju skaita dēļ atbildētājam nebija iespēja ierakstīt visus SIA "SKS-R" apmaksājamos rēķinus, kā arī nebija iespēju paredzēt, ka starp pusēm būs strīds kas saistīts ar 2010.gada 7.maija rēķinu. Nenozagtā un pārbaudītā krava atbildētājam bija jānogādā un jāizkrauj noliktavā, ko pēc atbildētāja pasūtījuma, pamatojoties uz 2008.gada 31.janvāra līgumu Nr.55 izdarīja SIA "Raidho", kuras sniegto pakalpojumu maksa sastādīja EUR 375 (Ls 263,55), kuru atbildētājs sedza, 2010.gada 1.jūlijā noslēdzot ar SIA "Raidho" aktu Nr.166. Tādejādi atbildētāja zaudējumi par kravas ekspertīzi un nogādāšanu noliktavā sastādīja Ls 314,57. Līdz ar to atbildētājs lūdz piedzīt no prasītāja zaudējumu atlīdzību EUR 8151,53, atlīdzību par ekspertīzes izsaukšanu EUR 72,60, zaudējumus par kravas nogādāšanu un izkraušanu noliktavā EUR 375, tāpat atbildētājs lūdz piedzīt atlīdzību par automašīnas dīkstāvi EUR 500, likumiskos procentus Ls 1298,68, atzīt atbildētāja tiesības saņemt no prasītāja likumiskos 10,5% no piedzītās summas līdz pilnai sprieduma izpildei.

2013.gada 23.janvārī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti SIA "Donau Trans Baltika" paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasītājs pretprasību neatzīst un norāda, ka pretprasība ir nepamatota gan attiecībā un zaudētās kravas vērtības atlīdzināšanu, gan attiecībā uz eksperta un izkraušanas darbu apmaksu. Pretprasības papildinājumiem atbildētājs pievienojis dokumentus par saviem izdevumiem, taču tie ne attiecībā uz ekspertīzi, ne attiecībā uz kravas izkraušanu nepastāv ne līgumisks, ne likumisks pamats prasīt šos izdevumus no prasītāja. Prasītājam nav pretenzijas pret ekspertīzes slēdzienu, kurā ir veikta kravas uzskaite pēc daļējas kravas zādzības. Eksperta pieaicināšana kravas pārskaitīšanai bija atbildētāja iniciatīva, tā nebija nepieciešama, jo kravas pārbaudi un skaitīšanu varēja veikt pušu pārstāvji un noliktavas darbinieki, kas pieņēma un izkrāva kravu. Prasītājs nedeva piekrišanu, tam, ka pieaicināto ekspertu apmaksās prasītājs. No atbildētāja pievienotajiem pierādījumiem par SIA "SKS-R" pakalpojumu apmaksu nevar secināt, ka rēķins Nr.171/10 tika apmaksāts. Starp prasītāju un atbildētāju nekad nav bijusi panākta vienošanās par to, ka prasītājs sedz izkraušanas darbus, līdz ar to prasītājam tie nav jāatlīdzina. Prasītājs nepiekrīt, ka prasītājs būtu rīkojies nolaidīgi, pieļāvis rupju neuzmanību un rīkojies prettiesiski, jo no automašīnas digitālā tahogrāfa automašīnas vadītāja kartes izdrukas kopijas izriet, ka automašīnas vadītājam bija pienākums apturēt automašīnu atpūtas laikam.

2013.gada 10.maijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts SIA "Donau Trans Baltika" prasības pieauguma aprēķins par līgumsoda un likumisko procentu aprēķinu, saskaņā ar kuru prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja pamatparādu par izrakstītajiem un nesamaksātajiem rēķiniem no 2010.gada 31.maija līdz spieduma spēkā stāšanās dienai Ls 4230,88, līgumsodu Ls 4644,55, likumiskos procentus Ls 1354,19. Papildus prasītājs norāda, ka prasītājam nav pienākums vispār kompensēt atbildētājam jebko, jo kravas zudums ir noticis nepārvaramas varas rezultātā, un pat, ja prasītājam būtu jāatlīdzina nozagtās kravas daļa, atlīdzība jārēķina saskaņā ar Konvencijas par starptautisko autopārvadājumu līgumu. Atbildētāja pretprasības papildinājumiem pievienotā Overton pretenzijas vēstulē norādītajiem daudzajiem invoisa numuriem nevar identificēt kravu t.i., ka Overton ir pretenzijas tieši par Latvijā nozagto kravu.

2013.gada 6.jūnijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts SIA "Donau Trans Baltika" prasības pieauguma aprēķins.

2015.gada 27.augustā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts SIA "Donau Trans Baltika" prasības pieauguma aprēķins, saskaņā ar kuru prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja pamatparādu par izrakstītajiem rēķiniem EUR 6020, līgumsodu EUR 6656,35, likumiskos procentus EUR 3030,56.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve advokāte A.Švemberga-Streikiša prasību uzturēja pilnā apmērā un pretprasību neatzina.

Atbildētāja pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē pretprasību uzturēja pilnā apmērā un prasību neatzina.

Motīvu daļa

Tiesa noklausījusies lietas dalībnieku pārstāvju paskaidrojumus un liecinieka liecības tiesas sēdē, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, uzskata, ka prasība un pretprasība ir daļēji pamatotas un apmierināmas.

Lietas izskatīšanas gaitā nodibināts, ka starp pusēm pastāvēja kravas autopārvadājuma tiesiskās attiecības.

Tiesas sēdē noskaidrots, ka starp pusēm nav strīda par faktu, ka prasītāja pasūtīja atbildētājai sekojošus kravas autopārvadājumus: 2010.gada 20.aprīlī atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-09, 2010.gada 22.aprīlī atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-10, 2010.gada 27.aprīlī atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-17, 2010.gada 27.aprīlī atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-18, 2010.gada 29.aprīlī atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-19, 2010.gada 7.maijā atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.052010-06. Tāpat starp pusēm nav strīda par faktu, ka minētie kravas autopārvadājumi ir veikti un atbildētāja nav veikusi samaksu par minētājiem pārvadājumiem.

Starp pusēm pastāv strīds par 2010.gada 29.aprīlī pasūtīto pārvadājumu atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-19.

Lietas izskatīšanas gaitā tika noskaidrots, ka veicot pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-19 ir notikusi kravas daļēja zādzība un nogādāta bija tikai daļa no kravas.

Sakarā ar minēto atbildētāja lūdz piedzīt no prasītājas zaudējumu atlīdzību par nozagto kravu EUR 8151,33. Prasītāja minēto prasījumu neatzīst.

No lietas materiālos esošajiem transporta pasūtījumiem ir redzams, ka minētie pasūtījumi tika parakstīti starp prasītāju kā pārvadātāju un atbildētāju kā

pasūtītāju. Tāpat no minētajiem pasūtījumiem ir redzams, ka puses vienojušās par kravas pārvadājumu no ārvalstīm uz Latviju, proti, /adrese/, par noteikto atlīdzību. Konkrēti, saskaņā ar 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījumu Nr.042010-19 puses vienojās, ka iekraušanas vieta ir Francija, krava ir 354 kg, izkraušanas vieta ir /adrese/, nogādes termiņš ir 07.05.2010, atlīdzība ir EUR 480, noteikumi pēc CMR Konvencijas.

Lietas izskatīšanas gaitā tika nodibināts, ka minētās kravas pārvadāšanai prasītāja piesaistīja autopārvadātāju /pers. E/ imone un pārvadājumu veica šoferis /pers. F/.

Saskaņā ar Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR), kuras dalībvalsts ir Latvijas Republika, 1.panta 1.punktu minētā konvencija tiek piemērota katram līgumam par kravu pārvadājumiem ar autotransportu par atlīdzību, kad līgumā norādītās kravas nosūtīšanas un saņemšanas vietas atrodas divās dažādās valstīs, no kurām vismaz viena ir līgumslēdzēja valsts neatkarīgi no līgumslēdzējas puses dzīves vietas un nacionalitātes.

Tiesa atzīst, ka pušu tiesiskajam attiecībām, kas izriet no minētajiem transporta pasūtījumiem, tajā skaitā no 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-19, piemērojamās Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) noteikumi, jo pušu tiesiskas attiecības saistītas ar līgumu par kravu pārvadājumu ar autotransportu par atlīdzību, līgumā norādītās kravas nosūtīšanas un saņemšanas vietas atrodas divās dažādās valstīs, un vismaz viena ir līgumslēdzēja valsts, turklāt puses 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījumā Nr.042010-19 atsaukušies uz minēto konvenciju, kā arī veikuši kravas autopārvadājumus saskaņā ar CMR pavadzīmēm. Tāpat tiesa atzīst, ka minētās konvencijas izpratnē prasītājs ir atzīstams par pārvadātāju, savukārt atbildētājs par nosūtītāju.

Starp pusēm pastāv strīds par to, vai atbildētājs ir atbildīgs par daļēju pārvadātās kravas zaudējumu atbilstoši 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-19.

Saskaņā ar minētās konvencijas 3.pantu pārvadātājs ir atbildīgs par savu pārstāvju, darbinieku un citu personu, kuru pakalpojumus viņš izmanto, veicot pārvadājumu, darbību un kļūmēm viņu kompetences sfērā, it kā šī darbība vai kļūmes būtu viņa paša.

Tādējādi, vadoties no minētā panta, atbildētājs ir atbildīgs par apakšpārvadātāja /pers. E/ imone darbību un iespējamajam kļūmēm.

Pārvadātāja atbildība tiek reglamentēta minētās konvencijas 4.nodaļā. Saskaņā ar minētās konvencijas 17.panta 1.punktu pārvadātājs ir atbildīgs par pilnīgu vai daļēju kravas zaudējumu un par bojājumu, kurš noticis kopš brīža, kad krava bija pieņemta, līdz brīdim, kad krava tiek nodota, kā ari par piegādes nokavējumu. Savukārt saskaņā ar minētā panta 2.punktu pārvadātājs tomēr tiek atbrīvots no šādas atbildības, ja kravas zaudējums, bojājums vai nokavējums ir noticis prasītajā nelikumīgas rīcības vai nolaidības dēļ, prasītāja instrukciju dēļ, ja to cēlonis pārvadātāja nelikumīgas rīcības vai nolaidības rezultāts, kravas īpašību dēļ vai dēļ apstākļiem, no kuriem pārvadātājs nevarēja izvairīties un kuru sekas viņš nebija spējīgs novērst.

Atbildētāja pretprasībā norādījusi, ka prasītāja nepievērsa kravas drošībai vislielāko uzmanību un rūpes par tās saglabāšanu, kā arī prasītāja nolaidības un rupjas neuzmanības rezultātā neizpildīja savas saistības kā rūpīgs un gadīgs saimnieks.

Prasītāja savos paskaidrojumos norādīja, ka nepiekrīt minētajam atbildētāja apgalvojumam.

Saskaņā ar minētās konvencijas 18.panta 1.punktu pierādīt, ka zaudējums bojājums vai nokavējums ir radies kāda 17.panta 2.punktā minētā apstākļa dēļ, ir pārvadātāja pienākums.

Secināms, ka atbilstoši minētās konvencijas 18.panta 1.punktam *onus probandi* faktiskajam apstāklim, ka pārvadātās kravas zaudējums ir radies kāda 17.panta 2.punktā minētā apstākļa dēļ, ir uzlikts atbildētājam.

No lietas materiālos esošās Valsts policijas 2010.gada 20.maija izziņas Nr.20/16-2/1-4611 par kriminālprocesa uzsākšanu redzams, ka 2010.gada 7.maijā, laika posmā no plkst.2:00 līdz 6:00 Iecavas novadā, Iecavā, "Krustiņi", DUS "Neste Latvija" automašīnu stāvvietā, tika pārgriezts automašīnas Mercedes Benz, reģ./pers. G/ 340, puspiekabes, reģ.Nr.RM 839, tents un daļēji nozagta kosmētikas krava, 2010.gada 7.maijā ir uzsākts kriminālprocess Nr.111200053610 pēc Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm.

No liecinieka /pers. H/ liecībām redzams, ka viņš veica kravas pārvadājumu laika posmā no 2010.gada 3.maija līdz 2010.gada 7.maijam no Francijas uz Rīgu, Latvija. Naktī no 2010.gada 6.maija uz 7.maiju viņš apstājies degvielas uzpildīšanas stacijā "Neste", jo bija beidzies viņa braukšanas laiks, lai pārnakšņotu un netika pārkāpti nosacījumi. Apstājoties degvielas uzpildīšanas stacijas "Neste" teritorijā, viņš pievērsa uzmanību, ka teritorijā ir video novērošanas kameras, apstājies starp kamerām, lai netraucētu nevienai garām braucošai automašīnai. Viņš parnakšņoja mašīnā, paēda un aizmiga, plkst.9 no rīta pamanīja, ka krava ir nozagta.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāts 2008.gada 23.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-42/2008 kravas zādzības fakts pats par sevi neatbrīvo pārvadātāju no atbildības, ja nav pierādīts, ka zādzība notikusi tādos apstākļos, no kuriem atbildētājs [pārvadātājs] nevarēja izvairīties vai novērst tos.

Tiesa atzīst, ka zādzība ir uzskatama par minētās konvencijas 17.panta 2.punktā minēto apstākļi, kas atbrīvo pārvadātāju no atbildības tikai tādā gadījumā, ja pārvadātājs bija rīkojies ar kravu pārvadājuma laikā kā krietns un rūpīgs saimnieks, proti, ar savu darbību bija izdarījis visu nepieciešamo, lai novērstu iespējamo kravas zādzību pārvadājuma laikā.

Tiesa konstatē, ka apakšpārvadātāja transportlīdzeklis kravas pārvadājuma laikā zādzības izdarīšanas brīdī netika novietots apsargājama autostāvvietā. Secināms, ka krava nolaidīgi tika atstāta bez pietiekamas uzraudzības, jo kravas automašīnas autovadītājs /pers. H/, naktī no 2010.gada 6.maija uz 7.maiju, kad viņš apstājies degvielas uzpildīšanas stacijā "Neste", gulēja.

Tiesa atzīst, ka pārvadātājs varēja izvairīties no zādzības un novērst to, ja kravas automašīna būtu novietota apsargājama autostāvvietā. Kravas automašīnas atstāšana degvielas uzpildīšanas stacijas teritorijā, kurā tiek veikta videonovērošana, nav šķērslis trešajām personām nozagt kravu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētāja atbilstoši minētās konvencijas 17.panta 1.punktam ir atbildīga par daļēju kravas zaudējumu, kas notikusi zādzības rezultātā.

No lietas materiālos esošajām CMR pavadzīmēm 0010203 un 0010204 par minēto pārvadājumu, ko veica apakšpārvadātājs /pers. E/ imone redzams, ka kravas bruto svars bija 355 kg.

Starp pusēm nav strīda par faktu, ka kravas bruto svars pēc zādzības sastāda 142,13 kg. Secināms, ka tika nozagti kravas 212,87 kg.

Saskaņā ar minētās konvencijas 23.panta 1.punktu, kad atbilstoši konvencijas noteikumiem pārvadātājs ir atbildīgs par kompensāciju sakarā ar pilnīgu vai daļēju kravas zaudējumu, šāda kompensācija ir aprēķināma atbilstoši kravas vērtībai vietā un laikā, kad tā pieņemta pārvešanai. Saskaņā ar minētā panta 3.punktu kompensācija tomēr nedrīkst pārsniegt 8,33 aprēķina vienību par trūkstošā bruto svara kilogramu. Saskaņā ar minētā panta 7.punktu konvencijā minētā aprēķina vienība ir Starptautiskā valūtas fonda noteiktā Speciālo aizgūšanas tiesību vienība. Šā panta 3.punktā minētā summa tiek pārrēķināta tās valsts valūtā, kuras tiesa izskata lietu, pamatojoties uz šīs valūtas vērtību sprieduma nolasīšanas dienā vai dienā, par kuru vienojas Puses. Starptautiskā valūtas fonda dalībvalsts nacionālās valūtas vērtība, noteikta Speciālajās aizgūšanas tiesībās, tiek aprēķināta pēc novērtēšanas metodes, kuru jautājuma izskatīšanas dienā izmanto savās operācijās un darījumos Starptautiskais valūtas fonds.

Saskaņā ar minētās konvencijas 23.panta 6.punktu lielāko kompensāciju var pieprasīt tādā gadījumā, ja kravas vērtība vai īpaša piegādes interese ir paziņota atbilstoši 24. un 26.pantam.

Tiesa konstatē, ka kravas vērtība vai īpaša piegādes interese netika paziņota atbilstoši minētās konvencijas 24. un 26.pantam.

Latvijas Republika ir Starptautiskā valūtas fonda dalībniece. Saskaņā ar Starptautiskais valūtas fonda noteikto valūtas kursu sprieduma sagatavošanas dienā, proti, 2015.gada 23.septembrī, 1 (viena) Speciālo aizgūšanas tiesību vienība (XDR) sastāda EUR 1,258060. Tādējādi kompensācija sakarā ar kravas zaudējumu nedrīkst pārsniegt EUR 10,48 par trūkstoša bruto svara kilogramu. Tā kā konstatēts, ka minētā pārvadājuma laikā ir nozaudēti kravas 212,87 bruto kilogrami, prasītājas kā pārvadātājas kompensācijas apmērs atbildētājai kā nosūtītajai atbilstoši minētajai konvencijai sastāda EUR 2230,88.

Secināms, ka pastāv pamats piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai zaudējumu atlīdzību par nozagto kravu EUR 2230,88. Tiesa nesaskata tiesisko pamatu zaudējumu atlīdzības piedziņai par nozagto kravu pārejā daļā.

Atbildētāja lūgusi piedzīt no prasītājas zaudējumu atlīdzību par ekspertīzes izsaukšanu un kravas pārskaitīšanu EUR 72,60, kā arī par pārskatītās un nenozagtās kravas nogādāšanu un izkraušanu noliktavā EUR 375. Prasītāja minēto prasījumu neatzīst.

Tiesa konstatē, ka starp pusēm nebija panākta vienošanas par to, ka prasītāja kā pārvadātāja atlīdzina atbildētājai kā nosūtītājam izdevumus par ekspertīzes izsaukšanu, kā arī par pārskatītās un nenozagtās kravas nogādāšanu un izkraušanu noliktavā.

Saskaņā ar minētās konvencijas 23.panta 4.punktu visas kravas zaudējuma gadījumā pilnīgi atlīdzināmi ir transportēšanas maksājumi un muitas nodevas, bet daļēja kravas zaudējuma gadījumā – proporcionāli zaudējumam; citi izdevumi nav jāatlīdzina.

Tā kā minētā konvencija paredz, ka citi izdevumi pārvadātājam kravas zaudējuma gadījumā nav jāatlīdzina, ir nepamatots atbildētājas prasījums pret prasītāju par zaudējumu atlīdzības piedziņu par ekspertīzes izsaukšanu un kravas pārskaitīšanu EUR 72,60, kā arī par pārskatītās un nenozagtās kravas nogādāšanu un izkraušanu noliktavā EUR 375.

Atbildētāja lūgusi piedzīt no prasītājas atlīdzību par automašīnas dīkstāvi saskaņā ar 29.04.2010 līgumu EUR 500 par piecām kalendārajām dienām laika posmā no 05.05.2010 līdz 11.05.2010. Prasītāja minēto prasījumu neatzīst.

Saskaņā ar minētās konvencijas 19.pantu kravas nogādāšanas nokavējums tiek atzīts, ja krava nav nogādāta saskaņotā termiņā vai, kad termiņš nav noteikts, pārvadājuma faktiskais ilgums, neņemot vērā pārvadājuma apstākļus, sevišķi, ja daļējas iekraušanas gadījuma laiks, kas būtu nepieciešams pilnas kravas iekraušana] parastā veidā, pārsniedz laiku, kāds būtu pieņemams centīgam pārvadātājam.

No 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-19 redzams, ka puses vienojās, ka kravas nogādes termiņš ir 07.05.2010.

No lietas materiālos esošajām CMR pavadzīmēm 0010203 un 0010204 par minēto pārvadājumu redzams, ka krava, ņemot vērā atrunāto iztrūkumu, tika piegādāta 07.05.2010.

Secināms, ka prasītāja kā pārvadātāja nav pieļāvusi kravas nogādāšanas termiņa nokavējumu.

Bez tam no 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-19 redzams, ka pasūtījumā tika svītrots punkts par sodu par aizkavēšanu izkraušanas vietā EUR 100 dienā.

Tādējādi atbildētājas prasījums pret prasītāju par atlīdzības par automašīnas dīkstāvi EUR 500 piedziņu ir nepamatots.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas pamatparādu par kravas pārvadājumiem atbilstoši sekojošajiem pasūtījumiem: Nr.042010-09 EUR 1120 apmērā, Nr.042010-10 EUR 500 apmērā, Nr.042010-17 EUR 1850 apmērā, Nr.042010-18 EUR 970 apmērā, Nr.042010-19 EUR 480 apmērā, Nr.052010-06 EUR 1100 apmērā. Atbildētāja nav atzinusi minēto prasījumu.

No lietas materiālos esošajiem transporta pasūtījumiem redzams, ka atlīdzība par pārvadājumiem ir sekojošā: atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-09 - EUR 1520, atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-10 – EUR 500, atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-17 – EUR 1850, atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-18 – EUR 970, atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-19 – EUR 480, atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.052010-06 – EUR 1100. Tāpat no minētajiem transporta pasūtījumiem ir redzams, ka puses vienojās, ka apmaksas termiņš ir 30 dienas pēc rēķina un CMR oriģinālu saņemšanas.

Kā jau iepriekš tika norādīts, tiesas sēdē tika noskaidrots, ka starp pusēm nav strīda par faktu, ka minētie kravas autopārvadājumi ir veikti un atbildētāja nav veikusi samaksu par minētājiem pārvadājumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne vēlāk radušās izpildījuma grūtības nedod tiesību atkāpties no līguma.

No Civillikuma 1828.panta izriet, ka, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1651.pantu nokavējums ir saistības izpildīšanas vai izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novilcinājums.

No Civillikuma 1652.panta 3.punkta izriet, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 2230.panta pirmo daļu ar pārvadājuma līgumu pārvadātājs uzņemas nosūtītāja nodotās lietas pārvest par norunātu maksu no vienas vietas uz otru norādītu vietu un tās tur nodot adresātam.

Ņemot vērā, ka kravas pārvadājumi atbilstoši sekojošajiem transporta pasūtījumiem: Nr.042010-09, Nr.042010-10, Nr.042010-17, Nr.042010-18, Nr.052010-06 tika veikti atbilstoši minēto pasūtījumu noteikumiem, atbildētājai kā nosūtītājai pastāv pienākums samaksāt prasītājai kā pārvadātājam norunāto maksu par veiktajiem kravas autopārvadājumiem.

Saskaņā ar Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) 23.panta 4.punktu visas kravas zaudējuma gadījumā pilnīgi atlīdzināmi ir transportēšanas maksājumi un muitas nodevas, bet daļēja kravas zaudējuma gadījumā – proporcionāli zaudējumam; citi izdevumi nav jāatlīdzina.

Tā kā ir konstatēts, ka prasītāja kā pārvadātāja ir pieļāvusi daļēju kravas zaudējumu, veicot pārvadājumu atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-19, un prasītājai atbilstoši Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) 23.panta 4.punktam ir pienākums atlīdzināt atbildētājai transportēšanas maksājumus proporcionāli zaudējumam, kas sastāda EUR 287,82 (aprēķināts sekojoši: 480x212,87:355=287,82), attiecīgi prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētājas proporcionālu maksu par veikto kravas autopārvadājumu atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-19 EUR 192,18 apmērā (aprēķināts sekojoši: 490-287,82=192,18).

Tādējādi prasītājas prasījums par pamatparāda piedziņu ir pamatots daļēji EUR 5732,18 apmērā (aprēķināts sekojoši: 6020-287,82=5732,18).

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētājas līgumsodu jeb soda naudu par kavējumu 0,1% dienā par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2013.gada 14.jūnijam EUR 6656,35. Atbildētāja nav atzinusi minēto prasījumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums.

Tiesa konstatē, ka 2010.gada 20.aprīļa transporta pasūtījums Nr.042010-09, 2010.gada 22.aprīļa transporta pasūtījums Nr.042010-10, 2010.gada 27.aprīļa transporta pasūtījums Nr.042010-17, 2010.gada 27.aprīļa transporta pasūtījums Nr.042010-18, 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījums Nr.042010-19 un 2010.gada 7.maija transporta pasūtījums Nr.052010-06 nesatur nosacījumu, ka atbildētāja kā pasūtītājs uzņemas ciest pametumu sakarā ar savu saistību neizpildi.

Tiesa atzīst, ka prasītājas vienpusēji izrakstītie rēķini atbildētājai, kur tiek norādīts, ka soda nauda par kavējumu ir 0,1%, nevar būt par pamatu atziņai, ka atbildētājai ir pienākums apmaksāt minēto līgumsodu, jo atbildētāja nav devusi savu piekrišanu minētajam līgumsodam.

Prasītājas apgalvojums, ka atbildētāja ar savām konkludentām darbībām piekrita līgumsoda nosacījumam, pēc tiesas ieskata ir nepamatots, jo tiesa nekonstatē atbildētājas konkludentās darbības, kas norādītu uz to, ka atbildētāja ar savu darbību, klusējot izdarījusi gribas izteikumu, piekrītot līgumsodam sakarā ar kravas autopārvadājuma līgumiem, kas izriet no 2010.gada 20.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-09, 2010.gada 22.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-10, 2010.gada 27.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-17, 2010.gada 27.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-18, 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījuma Nr.042010-19 un 2010.gada 7.maija transporta pasūtījuma Nr.052010-06.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītājas prasījums par līgumsoda piedziņu ir nepamatots.

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim EUR 3030,56.

Atbildētāja nav atzinusi minēto prasījumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.panta noteikumiem ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos: par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem;

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Savukārt, saskaņā ar minētā panta otro daļu likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā (redakcija, kas ir spēkā no 01.01.2014, vēsturiska redakcija paredzēja likumiskos procentus – septiņus procentus virs procentu pamatlikmes).

Tā kā atbildētāja savlaicīgi nav samaksājusi par kravas pārvadājumiem atbilstoši sekojošajiem transporta pasūtījumiem: Nr.042010-09, Nr.042010-10, Nr.042010-17, Nr.042010-18, Nr.042010-18, Nr.052010-06, pieļaujot parāda samaksas nokavējumu, prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus.

Pēc tiesas aprēķiniem likumiskie nokavējuma procenti par atbildētājas parāda EUR 1120 samaksas nokavējumu, kas radies sakarā ar kravas pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 20.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-09, par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim sastāda EUR 565,66.

Pēc tiesas aprēķiniem likumiskie nokavējuma procenti par atbildētājas parāda EUR 500 samaksas nokavējumu, kas radies sakarā ar kravas pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 22.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-10, par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim sastāda EUR 252,53.

Pēc tiesas aprēķiniem likumiskie nokavējuma procenti par atbildētājas parāda EUR 1850 samaksas nokavējumu, kas radies sakarā ar kravas pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 27.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-17, par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim sastāda EUR 934,38.

Pēc tiesas aprēķiniem likumiskie nokavējuma procenti par atbildētājas parāda EUR 970 samaksas nokavējumu, kas radies sakarā ar kravas pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 27.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-18, par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim sastāda EUR 487,85.

Pēc tiesas aprēķiniem likumiskie nokavējuma procenti par atbildētājas parāda EUR 192,18 samaksas nokavējumu, kas radies sakarā ar kravas pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-19, par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim sastāda EUR 96,48.

Pēc tiesas aprēķiniem likumiskie nokavējuma procenti par atbildētājas parāda EUR 1100 samaksas nokavējumu, kas radies sakarā ar kravas pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 7.maija transporta pasūtījumam Nr.052010-06, par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim sastāda EUR 549,30.

Tādējādi prasītājas prasījums par likumisko procentu piedziņu ir pamatots daļā par summu EUR 2886,20 (aprēķināts sekojoši: 565,66+252,53+934,38+487,85+96,48+549,30=2886,20).

Atbildētāja lūgusi tiesu piedzīt no prasītājas likumiskos procentus par laika posmu no 2010.gada 10.maija līdz 2012.gada 5.septembrim EUR 2263,73.

Prasītāja nav atzinusi minēto prasījumu.

Saskaņā ar Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) 27.panta 1.punktu prasītājam ir tiesības pieprasīt kompensācijas maksājuma procentus. Šos procentus, rēķinot piecus procentus gadā, sāk skaitīt kopš tās dienas, kad prasība ir rakstiski nosūtīta pārvadātājam vai, ja šī prasība nebija iesniegta, kopš dienas, kurā ierosināta tiesas prāva.

No lietas materiālos esošās atbildētājas pretenzijas prasītājai un VAS Latvijas Pasts kvīts izriet, ka 2010.gada 19.maijā atbildētāja kā nosūtītājs nosūtīja prasītājai kā pārvadātajam pretenziju par zaudējumu kompensāciju sakarā ar kravas iztrūkumu atbilstoši pārvadājumam pēc pavaddokumentiem CMR Nr.0010203 un CMR Nr.0010204.

Tā kā ar šo tiesas spriedumu ir konstatēta prasītājas kā pārvadātāja atbildība par daļējo kravas zaudējumu atbilstoši pārvadājumam, kas tika veikts atbilstoši transporta pasūtījumam Nr.042010-19 un pavaddokumentiem CMR Nr.0010203 un CMR Nr.0010204, atbildētājai ir tiesības no 2010.gada 19.maija saņemt no prasītājas piecus procentus gadā no nesamaksātas kompensācijas no par nozagto kravu EUR 2230,88.

Pēc tiesas aprēķiniem procenti par prasītājas nesamaksāto kompensāciju par nozagto kravu EUR 2230,88 sakarā ar kravas pārvadājumu atbilstoši 2010.gada 29.aprīļa transporta pasūtījumam Nr.042010-19, par laika posmu no 2010.gada 19.maija līdz 2012.gada 5.septembrim, proti, termiņam, kuru savā pretprasībā norādīja atbildētāja, sastāda EUR 255,78.

Tādējādi atbildētājas prasījums par procentu piedziņu ir pamatots daļā par summu EUR 255,78.

Rezumējot teikto, tiesa atzīst, ka prasība un pretprasība ir daļēji pamatotas.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Vadoties no Civilprocesa likuma 195.panta, tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus – astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, no nenomaksātās piedzenamās pamatparāda summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.panta otro daļu likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā.

Vadoties no Civilprocesa likuma 195.panta, tiesa atzīst, ka atbildētājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas piecus procentus gadā no nenomaksātās piedzenamās zaudējumu atlīdzības summas, jo saskaņā ar saskaņā ar Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) 27.panta 1.punktu prasītājam ir tiesības pieprasīt kompensācijas maksājuma procentus - piecus procentus gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta (a) apakšpunktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: izdevumi advokāta palīdzības samaksai: atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta ceturto daļu, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Līdz ar to, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami samaksātie tiesas izdevumi – EUR 376,83 un ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 687,70, savukārt, no prasītājas par labu atbildētājai piedzenami samaksātie tiesas izdevumi EUR 334,21.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Tā kā puses nav iesniegušas lūgumus šajā sakarā, pēc tiesas ieskatiem, pusēm nosākams desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 44.pantu, 93.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no SIA „CF&S Latvia", reģ.Nr.40003538791, par labu SIA "Donau Trans Baltika", reģ.Nr.40003652118, pamatparādu EUR 5732,18 un likumiskos procentus par laika posmu no 2010.gada 31.maija līdz 2015.gada 10.septembrim EUR 2886,20.

Pārejā daļā prasību noraidīt.

Pretprasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no SIA "Donau Trans Baltika", reģ.Nr.40003652118, par labu SIA „CF&S Latvia", reģ.Nr.40003538791, zaudējumu atlīdzību EUR 2230,88 un procentus par laika posmu no 2010.gada 19.maija līdz 2012.gada 5.septembrim EUR 251,76.

Pārejā daļā pretprasību noraidīt.

Piedzīt no SIA „CF&S Latvia", reģ.Nr.40003538791, par labu SIA "Donau Trans Baltika", reģ.Nr.40003652118, tiesas izdevumus EUR 376,83 un ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 687,70.

Piedzīt no SIA "Donau Trans Baltika", reģ.Nr.40003652118, par labu SIA „CF&S Latvia", reģ.Nr.40003538791, tiesas izdevumus EUR 334,21.

Noteikt SIA "Donau Trans Baltika", reģ.Nr.40003652118, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no SIA „CF&S Latvia", reģ.Nr.40003538791, astoņus procentpunktus virs procentu pamatlikmes gadā no nenomaksātās piedzenamas pamatparāda EUR 5732,18 summas.

Noteikt SIA „CF&S Latvia", reģ.Nr.40003538791, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no SIA "Donau Trans Baltika", reģ.Nr.40003652118, piecus procentus gadā no nenomaksātās zaudējumu atlīdzības EUR 2230,88 summas.

Noteikt SIA „CF&S Latvia", reģ.Nr.40003538791 un SIA "Donau Trans Baltika", reģ.Nr.40003652118, termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilnā sprieduma sastādīšanas datums ir 2015.gada 29.septembris.

Tiesnesis V.Prudņikovs